

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,

Ion Guzun,

judecând, în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, declarate de avocații Liliana Bînzari și Vasile Bobeică, în numele inculpatului

Strechii Constantin Boris, născut la 07 mai 1989, originar și locuitor al s. Dărcăuți, r-nul Soroca, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătoriei Soroca din 23 decembrie 2003, în baza art. 186 alin. (2) lit. a), c), d), 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă 2 ani;

2) prin sentința Judecătoriei Soroca din 22 iunie 2005, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 85 Cod penal, la 3 ani închisoare;

3) prin sentința Judecătoriei Soroca din 17 ianuarie 2006, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), 84 Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare;

4) prin sentința Judecătoriei Soroca din 09 martie 2010, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8000 lei;

5) prin sentința Judecătoriei Soroca din 25 martie 2011, în baza art. 287 alin. (1), 85 Cod penal, la 2 ani închisoare și amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8000 lei;

6) prin sentința Judecătoriei Soroca din 11 aprilie 2012, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f), 85 alin. (1) Cod penal, la 6 ani închisoare și amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 lei;

în instanța de fond:	Termenul de examinare a cauzei
în instanța de apel:	18 noiembrie 2011 – 19 mai 2014,
în instanța de recurs:	12 iunie – 18 decembrie 2014,
	17 aprilie – 26 mai 2015;

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 mai 2014, Strechii Constantin a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, pe motiv că ***fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.***

S-a dispus menținerea lui Strechii Constantin în stare de arest pentru executarea pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Soroca din 11 aprilie 2012.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Strechii Constantin este învinuit că, în luna noiembrie 2010, avînd intenția și urmărind scopul punerii ilegale în circulație a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și admițînd în mod conștient survenirea acestor urmări, ilegal a păstrat 3 pachete de polietilenă și 2 cutii, în care se conținea substanțe narcotice, pînă la 10.11.2010, ora 08:00, cînd în cadrul percheziției efectuate la domiciliul cet. Groza Raisa, situat în mun. Chișinău, com. Ciorescu, str. Florilor 48, unde acesta domicilia temporar, au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție.

Potrivit raportului de expertiză nr. 2885 din 25.22.2010, masele vegetale uscate, fărîmițate, de culoare verde, depistate și ridicate la data de 10.11.2010 din gospodăria cet. Groza Raisa și prezentate la examinare, reprezintă marijuană în cantitate totală de 2792 grame, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice. Conform „Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și în cantitățile acestora”, aprobată prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006, se consideră proporții deosebit de mari, marijuana uscată în cantitate de la 500 gr. și mai mult.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ca prelucrarea și păstrarea substanțelor narcotice, în proporții deosebit de mari, cu scop de înstrăinare.

Instanța a reținut că învinuirea adusă inculpatului se bazează pe declarațiile contradictorii și dubioase ale martorului Condrea Lilian, care de altfel este o persoană antisocială, ce se caracterizează negativ, anterior fiind condamnată pentru omor.

Acuzarea nu a probat faptul prelucrării și păstrării de către inculpat a substanțelor narcotice.

În lipsa probelor concrete privind intenția directă a inculpatului la săvîrșirea infracțiunii imputate, cînd nu există alte probe, îndoielile, care nu pot fi înlăturate necesită a fi interpretate în favoarea acestuia, prin urmare ***nefiind probat faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii imputate*** lui.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.

217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal la 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții și de a exercita anumite activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătorei Soroca din 11 aprilie 2012, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții și de a exercita anumite activități ce țin de circulația substanțelor narcotice un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

Conform art. 87 Cod penal, pedepsele stabilite urmînd a fi executate separat.

Apelantul a invocat că instanța de fond, incorect a apreciat probele administrate legal în cadrul urmăririi penale și prezentate spre examinare.

Instanța nu a apreciat declarațiile martorului Condrea L., care a indicat direct la acțiunile ilegale ale inculpatului, de păstrare în scop de înstrăinare a substanțelor narcotice unei persoane pe nume „Nicolae” în perioada aflării inculpatului la domiciliul cet. Groza R., unde închiria o odaie, nu era angajat în câmpul muncii, nu avea alte venituri, însă, cu regularitate achita serviciile comunale și plata pentru chirie.

De asemenea, instanța de judecată neîntemeiat nu a luat în considerare declarațiile martorilor Iachimov I. și Groza R., ultima declarînd cert că inculpatul se urca uneori la etajul doi, unde au și fost depistate substanțele narcotice.

Instanța de judecată a constatat că *fapta nu a fost săvîrșită de inculpat*, însă atît în partea descriptivă, cît și în dispozitivul sentinței, a indicat divergent că *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*, fără a specifica care anume element sau semn al infracțiunii nu se include în acțiunile acestuia, făcîndu-se referire doar la prevederile art. 390 Cod de procedură penală, fără indica aliniatul și punctul dispoziției legale, care servește drept temei de achitare a persoanei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotîrîre.

Strechii Constantin a fost condamnat, în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d), 82 Cod penal la 12 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții și de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătorei Soroca din 11 aprilie 2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 14 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții și de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începînd cu 10 noiembrie 2010, și amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

Instanța de apel a reținut că, deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor

în scop de înstrăinare, adică prelucrarea și păstrarea lor săvârșite în scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a statuat că concluziile instanței de fond expuse în sentință cu privire la achitarea inculpatului sunt eronate, contravin probelor administrate, la baza hotărârii adoptate a luat în considerație doar o parte a declarațiilor martorului Groza R., fără a le indica pe deplin, care la rîndul ei a declarat cert că inculpatul se urca uneori la etajul doi, unde au fost depistate substanțele narcotice.

Este incorectă poziția instanței de fond la adoptarea sentinței de achitare, făcînd referire doar la prevederile art. 390 Cod de procedură penală, fără a indica aliniatul și punctul dispoziției legale, care servește drept temei de achitare a persoanei.

Instanța a conchis că substanțele narcotice depistate la domiciliul cet. Groza R., aparțin inculpatului, existînd semnele calificative de prelucrare și păstrare a acestora în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, circumstanțe legale confirmate prin probele administrate legal în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, prin care au fost combătute pe deplin declarațiile inculpatului, însă, nu au fost luate în considerare de către instanța de fond.

5. Avocații Liliana Bînzari și Vasile Bobeica, au declarat recursuri ordinare în numele inculpatului, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurenții a invocat că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Din acțiunile inculpatului nu a fost dedusă nici prelucrarea substanțelor narcotice, nici păstrarea lor, cu atît mai mult ca aceste substanțe au fost găsite în casa cet. Groza R., unde el se afla la gazdă, iar în momentul pătrunderii colaboratorilor de poliție în încăperea inculpatul dormea.

Nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar învinuirea adusă inculpatului este lipsită de suport juridic și bazată pe presupuneri.

Pe de o parte, instanța de apel pune la baza condamnării inculpatului declarațiile martorului Groza R., pe de altă parte, indică că aceasta nu putea să vadă tot ce se face, or, toată ziua era la serviciu. Astfel, instanța de apel, nu este sigură dacă a mai intrat și alte persoane decît inculpatul în gospodăria ei.

În același timp, sentința instanței de fond este întemeiată și bine argumentată.

În drept, recursurile sunt bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea sunt pasibile admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Instanța de apel nu a respectat aceste prescripții de drept, deoarece, condamnînd inculpatul în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, potrivit părții descriptive a deciziei contestate nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii (v. 2, f.d. 46, pct. 4 din decizie).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Deoarece, încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de avocații Liliana Bînzari și Vasile Bobeică, în numele inculpatului Strechii Constantin Boris, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 23 iunie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun